

לרותי

לא דיסקוטקים

היא בת 28, עובדת כפקידה בכנס, רזה ובהחלט נאה, כפי שהיא מעדידה על עצמה. אוהבת לטייל, לבלות, לראות סרטים והצגות. על דרישותיה יענה רווק נחמד, בסביבות ה-30, טיפוס רציני, שכמוה לא סובל דיסקוטקים. היא בת 46316, חיפה.

★ ★ ★

אוקיינוס הנפש

מה עושה איש שהרגש שלו שרוי בגלות, והוא רוצה להחזיר אותו הבית? תהי' שואל. ברוב פאתוס (1005/85), איך צייר בוחר מודל לצירוף? ולמה משורר לא יבחר אף הוא מודל לשיי? ריון? ולמה אני לא אהפש את המודל לריגשותיי?

על כן אני פונה אלייך — את, הנאה, כגיל עד 34. רצוי מאוורר פתח תיקוה, אוהבת סיפורת ואמנות, יודעת להרגיש ולהתרגש, יודעת לקבל ולהעניק. אם הרומנטיקה עדיין לא פרחת לה ררך סידקי הווימוס שלך, אם הטבע, על שקיעותיו ורויחותיו, הוא לגביך אמץ יוצר — מה פלא

אופי סונו

גם בורים מוסקוביץ' לא כלייך הסתר עם שמו יוצא הדופן כשהיה קטן, אבל כיום, כגיל 23, הוא רווקא מבוסס ממנו. זהו שם בעל צילצול גברי, חזק, ובהחלט מתאים לו.

כורים הוא כמעט צבר, אישמכירות במישרד פירסום, חתיך אמיתי, 1.90 מטר גובה, עיניים ירוקות, הוא משחק כדורסל, כתחביב. איך אפשר

בוריס מוסקוביץ' לא אחת שנדלקים עליה

שלא, עם הגובה הזה? בעור חמש שנים, פלוס מינוס, הוא רואה עצמו נשוי, מקים מישפחה. זו שתעמוד לצידו מתחת לחופה תהיה — הוא מאמין — חמודה, גבוהה, חטובה, יפה, אבל לא בעלת יופי בוכתי, אחת שנדלקים עליה ממבט ראשון. אבל הכי חשוב, הוא אומר, שהיא תהיה סובלנית ומבינה, כדי שתוכל להתמודד עם האופי הסוער וההפכפך שלו.

הרגש הגולה שלי הביתה, אל עצמי? אני בטוח שאת קיימת, לכן אני מנסה למצוא אותך, כדי להבין ביחד, כדי להשתתף ביחד, כדי לחדש ולהתחדש. שיהיה בי האומץ לספר לך גם את שתיקתי וגם לצחוק איתך מבעד לחומות הרצינות. אני אוהב את עצמי, אבל לפני כן אני רוצה לאהוב אותך.

לא מוכרת יופי

יש לה שם מקורי ומיוחד במינו — אושרי, האושר שלי. זה היה הרעיון של אבא שלה. אחיה התאום, שהוא החבר הכי טוב שלה, נאלץ להסתפק בשם רגיל לגמרי, יוסי, עלישם הסבא. כשהייתי קטנה לא כלכך, היא הסתדרתי עם השם הזה, היא מספרת. אבל ככל שנדלתי, אהבתי אותו יותר ויותר. אני חושבת שזה שם נהדר, מתאים לי מכל הבחינות. אני טיפוס שמח ומאושר.

אושרי ברדה היא ציירת תל-אביבית בת 21, יפה, שחרחרות, עדינה ודקת-גוף. השבוע יש לה חגיגה אמיתית: תערוכה ראשונה. היא יכלה, אולי, לחכות כמה שנים — אבל חשוב לה שיכירו אותה. ובהקדם. נכון, זה עסק יקר לארגן תערוכה, אבל היא

כדי שאוכל לאהוב את עצמי — דרכך.

★ ★ ★

לידידה שלי יש הסבר מדוע היא אינה מרכיבה מישקפיים כשהיא יוצאת עם החבר שלה: אני נראית לו יותר טוב בלי מישקפיים. וגם הוא —

★ ★ ★

לגמור עם זה

ב-32, נאה, רווקה, היא כותבת, חושבת שהגיע הזמן לגמור עם זה, עם הרווקות, כמובן. וזה קשה. איפה אתה, איש חכם, גבוה, נאה, איכותי ושמח, שיקח על עצמו אתגר, לעזור לי ביישום מטלה זאת? אתה חייב להיות רגיש, חם ופתוח, כי אחרת — זה עובר עלייך ולא מגיע. יש כזה דבר או שאני חולמת?... אם נדמה לך שאתה החלום שלה, או בסביבה, כתוב לה לת"ר 45527, חיפה.

★ ★ ★

למצוא כתף

היא בלונדית, דקת-גירור, מטיפוחת, נאה, עצמאית, בת 37, גרושה, עובדת כמנהלת יחידת-סוכי נים בחברת-ביטוח. אוהבת לצייר, לטייל בחיק הטבע ולבשל. היה לי ניסיון מאוד לא מוצלח בסביבת הראשון, מספרת (1006/85), זה נמשך תשע שנים, ואלה היו שמונה וחצי שנים יותר מדי. ההצלחה היחידה כסיפור הלא-נעים הזה הם שני ילדים מקסימים, בת 14 וכן 11, שמרגנים לאמא שלהם אהבה חרשה.

יש לי רצון חזק למצוא כתף, להקים מיסגרת חמה. מוכנה להיות אמא גם לילדים שלך. רצוי שתהיה אקדמאי, בעל עיסוק מעניין.

★ ★ ★

בעלי הראשון רוצה להתחתן איתי שוב. הוא מעוניין רק בכסף, שבלגלו התחנתתי אותו.

★ ★ ★

הרבה דגים בים

תרשו לי מסר פרטי קצר, לשמעון ח' מרמת-גן: הבחורה הנאה, שתמונתה ותכונותיה האחרות מצארחן בעיניך, תפוסה כרע ברומן רציני. מצטערת לאכות אותך; אבל אתה יכול לכתוב

אליי שנית. יש הרבה דגים כים, אתה יודע.

★ ★ ★

מקום לראש

(1007/85) מנרב על עצמו את האינפורמציה הבאה: בן 25, שיער

אושרי ברדה לא יוכל לקבל ציור

הסיגנון שלה — נאטוראליסטי, צבעים חזקים, בהירים ושמיים. בעיקר היא אוהבת לצייר אנשים בתנועה, דמויות נאיביות. לפעמים היא יושבת בשוק הכרמל, מצוירת את הרוכלים ואת הנשים שקונות. מוזר לאנשים לראות אותה, אבל מקבלים אותה יפה. מדי פעם ניגש מישהו ומבקש שהיא תצייר אותו. אושרי מסרבת תמיד בנימוס, שהוא לא יוכל לקבל ציור: היא לא ציירת פורטרטים. המורה שלה הוא הצייר משה רוזנטל. כשהו החליטה על תערוכה, היא תיכננה לעבור מגלריה לגלריה עם יצירותיה, ולנסות את מזלה. הגלריה הראשונה אליה נכנסה היתה זו של שני דנון. הוא חסך לה כיתות-רגילים כאשר הסכים מייד להציג את ציוריה.

אושרי מקווה להתפרנס מציור. אם לא, היא תעסוק בגרפיקה. כבר הציעו לה לא פעם להיות דוגמנית, אבל זה לא נראה לה. אני לא מוכרת יופי, היא אומרת, אני מוכרת ציורים.

שחור, 1.80 מטר גובה, מכוער, גוף ספורטיבי, עיסוק בתחום התיקשורת, אוהב רומנטיקה ומוסיקה, לא נפרד מג'ינס ומגנעלי-התעמלות. הוא מעוניין בך, אם את יפה, חטובת גוף ולא טיפשה. בכלל לא מפריע לו אם את יותר מבוגרת ממנו. הוא מסיים ב.יש לי כתפיים רחבות. אפשר להניח כלי הראש ולבכות, אם רוצים.

★ ★ ★

אשה אמיתית

פעם, מזמן, כשהייתי חיילת ושיי רתי בצוות-הרוי, היה לנו בצוות ויכוח לוהט אם המיכתבים-לרותי הם מפוב-רקים או אותנטיים. ואם הם או תנטיים, איזה מין טיפוסים כותבים למרור הזה? היא כותבת, בסופי של הוויכוח התערבתי עם חברותי ל-צוות, כי המיכתב שאותו אני אכתוב, יתפרסם ללא שינוי מילה או פסיק, ולא רק זאת — אלא שבציקכות פירסומי אקבל לפחות 30 מיכתבים, ומבין הכותבים יהיו לפחות שלושה טיפוסים מעניינים ומרתקים, שאיתם יהיה לי איזשהו קשר. זכיתי בהתערבות ההיא, מכל הבחינות.

עכשיו אני כותבת שוב, ואני כבר מזמן לא ילדה קטנה. להוציא את עצמי — אין איש בעולם היודע שאני בכלל במצב הזה, שהושיב אותי לכי טוב למרור הזה. אני לא מתכוונת למצב פסי גרוע (אני נראית מצויינת, ובעצמי לא מבינה איך אפשר להיראות צעירה כלייך בגילי). אני גם לא מתכוונת למצב נפשי, שאין לי מה להתלונן עליו. גם לא לבקיה כלכלית (אמנם איני עשירה, אך יש לי מה שחוזף, כולל מכונת).

הצרה היא שערין לא פגשתי את הגבר שאינו יכולתי לבנות חברות א-מיתית לשארית חיי.

הוא צריך להיות יפה-נפש, נעים צורה, אינרטיים, פנוי, אוהב: קולנועי, תיאטרוני, מוסיקה, סיפורת ואמנות, כלבים וחתולים וכמובן — בני-אדם. מישהו המשתוקק לבנות חברות אמיתיות עם תאומת-נפש.

גבר עם שתי רגליים על הקרקע, בעל מיקצוע חופשי או אקדמי. בקי צור, כלי-השלמות, עד כמה שגבר בן 40 פילוס יכול להיות כזה..."

היא מסיימת ב-כל מה שכתבתי עד כאן אינו בדיחה, ומסתרת מאחורי זה אשה אמיתית, ומבקשת שתכתוב לה, רצוי בצירוף מיספר-טלפון, לת"ר 6351, תל-אביב.

הנסיכה הערבית

(המשך מעמוד 33)

כזה יפה ורומה לצועני. התחתנו אחרי שבוע.

נדיה התאסלמה, כדי שלילדים שלי תהיה רת, החתונה נערכה בבית-הרין הישרעי ביפו.

המילים הראשונות שלמרדה לומר בערבית היו: "אני נשואה." כי בעלה לא רצה שתדבר עם גברים אחרים. אחרי שנישאה, התחילה להתלבש כמו ערביה מסורתית — שימלה ארוכה לגופה ומיטפחת לראשה. כשהיו באים גברים הביתה, אני הייתי יוצאת מהחדר. כל היום הייתי בבית. לא עברתי.

המישפחה שלו התייחסה אליי כי צביעות, כמו אל יהודיה. הם לא ידעו שהייתי נשואה קודם, או אחרי ליל הר-כלולות הם כאו לחפש את הדם. אני ידעתי, אז חתכתי את עצמי וליכלכתי את הסרין בדם. את זה למדתי מהמישפחה התורכית. אמא של עלי ראתה את הדם והיתה מבסוטיט.

באותה תקופה גם החליפה את שמה לנדיה — בערבית: נדי אללה — קורא לאלוהים.

סמל ורגשי-אשם

מאז עברו על נדיה כמה שנים מקשות. היא ילדה שלושה ילדים: אסי (אסליה — רובשנית), בת 9 וחצי, הקרויה על שם אמו של עלי, מריה בת 7, הקרויה על שם אמה של נדיה, ואחמרי, בן 5 וחצי, הקרוי על שם אביו של עלי.

היחסים עם בעלה הלכו והידרדרו. לפני שנה התגרשו, עלי עזב את הארץ וגר בארצות-הברית עם אשה אחרת. נדיה נשארה לגור בבית בירושלים-המזרחית. הילדים לומדים בבית-הספר הפלסטיני, הסמוך לבית.

היום, היא אומרת בכאב, לא היי תי מציעה לבחורה יהודיה להתחתן עם ערבי. הם לא יוכלו להסתדר. כמה שיהיה משכיל, תמיד יהיו לו ריגשי-נחיתות כלפי יהודיה. כשפרצה מיל-חמה, היו אומרים לי: עכשיו נגמור אתכם.

תמיד היו יורדים עלי. אני הייתי סמל בשבילם. עלי הרגיש את עצמו אשם שהוא משרת את ממשלת-ישראל ולא עושה שום דבר למען הפלסטינים. הוא רצה להיות משוה בתור פלסטיני. רצה לבנות בית-יחומים פלסטיני.

ערפאת עם

פולני ידוע

אחרי שעזב עלי את הארץ, ננדיה נשארה: רציית, להישאר בירושלים. זו פעם ראשונה בחיים שלי שאני לא מרגישה צורך לנדוד. שאני מרגישה שזה הבית שלי. בתל-אביב אני בחור, בירושלים אני מרי-גישה שזה שלי.

לפרנסתה עברה נדיה כמלצרית ב-מלון הילטון בירושלים. בהילטון היו קוראים לי הנסיכה הערבית.

בבית, בירושלים המזרחית, מתייח-סים אליה השכנים כאל יהודיה, וקרה לא פעם בשל כך שהתנכלו לה ולייל-דיה.

דירתה נראית פלסטינית. על הקיר בחדר-השינה יש תצלום גדול של יאסר ערפאת בחברת פולני מפורסם — הי אפיפיו. זהו התצלום היחיד של ערפאת הנמכר באופן חופשי בירושלים-המזרחית. את התמונה ביקשו הילדים הלומדים בבית-ספר פלסטיני, שהתל-שימלה או מכנסיים ירוקים, חולצה עליונה אדומה ונעליים שחורות — כציבעי הרגל הפלסטיני.

נדיה אינה רוצה שילדיה יהיו קיצוץ-ניים לשום צד. הם מודעים לזהות-הי כפולה שלהם ומדברים גם עברית וגם ערבית.

היא עצמה עדיין לא איבדה תיקוה: היום אני מחפשת גבר שיהיה בן-אדם עם רגישות. אני כבר לא מחפשת גבר יפה. אולי אני סנטימנטלית.

בינתיים היא כותבת שאי-שלי, רית, נגר מילחמות ושינאה. ענת סרגוסטי העולם הזה 2475